



בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 20-09-22259

ניתנה ביום 24 ספטמבר 2020

המבקש

שלמה כץ

-

המשיבה

איה לילי בע"מ

בשם המבקש – עו"ד יובל אור, עו"ד אריק שלו
בשם המשיבה – עו"ד יובל בר דוב

החלטה

השופטת חני אופק גנדלר

1. בהחלטת בית דין זה מיום 22.9.20 הוצע לצדדים הסדר דיוני לפיו:
"המשיבה תמציא תדפיס של שלושה חודשים עוקבים כפי אשר יבחר המבקש, תוך השחרה של אירועים אישיים והשארת התרשומות הרלבנטיות למבקש בלבד. כל טענות הצדדים שמורות להם ואין בהסכמה לאמור בכדי להוות ויתור על כל טענה או הודאה בטענה כלשהי מטענות הצד שכנגד".
2. המשיבה ובעלת המניות בה הודיעו כי הן מסכימות להצעה.
3. המבקש הודיע כי הוא מסכים להצעה, ומבקש מהמשיבה ומבעלת המניות לחשוף את התרשומות של חודשים 12/2012 – 02/2013.
כמו כן, ציין המבקש כי בבקשת רשות הערעור כנגד החלטת בית הדין האזורי, טען גם כנגד חיובו בתשלום הוצאות בסך 3,000 ₪, וכי האמור בהחלטת בית הדין האזורי כי "לבקשת התובע, יחולק סכום ההוצאות ל-3 תשלומים" שגוי, שכן לא ביקש חלוקת הסכום לתשלומים אלא את ביטולו, שכן בקשתו לגילוי התרשומות הינה בקשה לגיטימית.
4. נוכח הסכמת הצדדים להצעת בית דין זה כמובא בסעיף 1 לעיל, ניתן בזה תוקף של החלטה להסדר הדיוני האמור. בית הדין האזורי ייתן החלטה לגילוי התרשומות בהתאם להסדר זה ולחודשים המבוקשים בתגובתו של המבקש.
5. אשר לבקשת המבקש לגבי ביטול חיובו בהוצאות, הרי שבקשה זו באה בגדרי סעיף 71(7) לצו בית הדין לעבודה (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), התשע"ח-2017, הקובע כי לא תינתן רשות ערעור על "החלטה בעניין הטלת הוצאות משפט





בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 22259-09-20

ושכר טרחת עורך דין ושיעורם, למעט אם ניתנה לאחר מתן פסק הדין ואינה נבלעת בו". די בטעם זה כדי להצדיק מחיקת הבקשה למתן רשות ערעור ברכיב זה. למעלה מן הצורך ואך על מנת לסבר את האוזן, אציין שנראה כי למעשה בית הדין האזורי בהחלטתו מושא בקשת רשות הערעור דחה את הבקשה לביטול החיוב בהוצאות אך לפני משורת הדין ביקש להקל על המבקש בביצוע תשלומם, הגם שהמבקש לא ביקש סעד חלופי שכזה.

6. **סוף דבר** – הוחלט כאמור בסעיפים 4 ו-5 לעיל. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות הבקשה שלפני.

ניתנה היום, ו' תשרי תשפ"א (24 ספטמבר 2020) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

חני אופק גנדלר, שופטת

